

Prima instanță: Judecătoria Buiucani
Judecător: Victoria Hadîrcă
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Nelea Budăi
Valeri Efros
Ion Muruianu

DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru
Judecători: Svetlana Filincova, Oleg Sternioală
Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” împotriva Asociației de Economii și Împrumut „Microfin”, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, Asociația de Economii și Împrumut „Roșietici”, Asociația de Economii și Împrumut „Hăsnășenii Mari”, Asociația de Economii și Împrumut „Salcia Mare-Tătăraști”, Asociația de Economii și Împrumut „Cîrpești”, Asociația de Economii și Împrumut „Hirova”, Asociația de Economii și Împrumut „Zaicani Vechi”, Asociația de Economii și Împrumut „Podișorul”, Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva”, Asociația de Economii și Împrumut „Budăi”, Asociația de Economii și Împrumut „Cuconeștii Noi”, privind declararea nulității absolute a actelor juridice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” prin intermediul avocatului Mîrzenco Iurii,

c o n s t a t ă:

La 29 octombrie 2014, Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” au depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Economii și Împrumut „Microfin”, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, privind declararea nulității absolute a actelor juridice.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 28 noiembrie 1997 a fost înregistrată Societatea pe Acțiuni de tip închis „Corporația de Finanțare Rurală”.

Pe parcursul activității Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” a efectuat 9 emisii de acțiuni în urma cărora reclamantii au devenit acționari ai acesteia. Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” a procurat 260 de acțiuni ordinare cu drept de vot, ce constituia 0,45% din capitalul social, iar Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” a procurat 892 de acțiuni ordinare cu drept de vot, ce constituia 1,51% din capitalul social.

La 14 ianuarie 2004 a fost înregistrată Asociația de Economii și Împrumut „Microfin”, care a devenit proprietar a 25 de acțiuni emise de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, ce constituia 0,04% din capitalul social.

Ultima emisie de acțiuni a avut loc în anul 2005, însă la adunarea acționarilor Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” din 27 martie 2014, fiind adusă la cunoștință lista acționarilor, reclamantii au constatat că pârâtul deține deja 3,82% din capitalul social al Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”.

Majorarea numărului de acțiuni deținute de pârât a avut loc în lipsa emisiilor de acțiuni. Astfel, în urma verificării cauzelor majorării numărului de acțiuni deținute de pârât, reclamantii au constatat că pe parcursul anilor 2010 – 2014 acesta a procurat prin tranzacții directe 2 146 de acțiuni ale Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” în sumă totală de 160 950 lei de la Asociația de Economii și Împrumut „Roșietici”, Asociația de Economii și Împrumut „Hăsnășenii Mari”, Asociația de Economii și Împrumut „Salcia Mare – Tătărești”, Asociația de Economii și Împrumut „Cîrpești”, Asociația de Economii și Împrumut „Zăicani Vechi”, Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva”, Asociația de Economii și Împrumut „Cuconeștii Noi”, Asociația de Economii și Împrumut „Podișorul” și de la Asociația de Economii și Împrumut „Budăi”.

Aceste tranzacții au fost efectuate în condiții de existență a conflictului de interese generat de faptul că, la cererea pârâtului, începând cu anul 2004 până în primăvara anului 2014 funcția de Președinte al consiliului pârâtului a fost deținută de administratorul Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” Ion Gangura, care în calitatea sa de președinte a participat la luarea deciziilor privind procurarea acțiunilor emise de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” și a fost interesat de procurarea lor de către Asociația de Economii și Împrumut „Microfin”.

Însă, Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” nu a asigurat respectarea cerințelor legii și a statutului în vederea înștiințării tuturor acționarilor despre oferta de vânzare a acțiunilor sale.

Indică reclamanții că, reieșind din prevederile art. 85 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. b), art. 86 alin. (1) și alin. (3) din Legea privind societățile pe acțiuni, orice tranzacție cu conflict de interese poate fi încheiată numai la decizia consiliului corporației, iar lipsa acestor decizii confirmă încălcarea directă a prevederilor legale la procurarea acțiunilor emise de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” în perioada anilor 2010 – 2014, motiv din care aceste tranzacții sunt lovite de nulitate absolută.

Contrar prevederilor art. II alin. (3) lit. a) și b) din Legea nr. 163 din 13 iulie 2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1134 din 02 aprilie 1997 și art. 28 alin. (2) lit. d) din Legea privind societățile pe acțiuni, reclamanții au indicat că direcția executivă a Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” nu a comunicat tuturor acționarilor informația referitor la ofertele de vânzare a acțiunilor făcute de alți acționari, motiv din care reclamanții nu au recepționat nici o înștiințare referitor la existența ofertelor de vânzare a acțiunilor.

Consideră reclamanții că, aceste tranzacții de vânzare-cumpărare a acțiunilor emise de către Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” urmează a fi declarate nule din data perfectării lor, iar părțile semnatare de a fi repuse în situația de până la data semnării tranzacțiilor.

Solicită reclamanții Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” admiterea acțiunii, constatarea nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare a valorilor mobiliare încheiate între Asociația de Economii și Împrumut „Microfin” în calitate de cumpărător și în calitate de vânzător: Asociația de Economii și Împrumut „Roșietici” 95 acțiuni din 30 septembrie 2010; Asociația de Economii și Împrumut „Hăsnășenii Mari” 257 acțiuni din 02 iulie 2010 și 12 iulie 2010; Asociația de Economii și Împrumut „Salcia Mare-Tătăraști” 60 acțiuni din 08 iulie 2010; Asociația de Economii și Împrumut „Cîrpești” 50 acțiuni din 15 iulie 2010; Asociația de Economii și Împrumut „Hirova” 12 acțiuni din 07 septembrie 2010; Asociația de Economii și Împrumut „Zaicani Vechi” 1 acțiune din 09 iulie 2010; Asociația de Economii și Împrumut „Podișorul” 580 acțiuni din 08 septembrie 2011; Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva” 301 acțiuni din 23 iunie 2011; Asociația de Economii și Împrumut „Budăi” 550 acțiuni din 10 ianuarie 2013; Asociația de Economii și Împrumut „Cuconești Noi” 240 acțiuni din 29 mai 2013, și repunerea părților la situația inițială încheierii tranzacțiilor.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 februarie 2015, a fost respinsă cererea avocatului Mîrzenco Iurii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ca fiind neîntemeiată (vol. I, f.d. 53-56).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2015, s-a respins recursul declarat de avocatul Asociației de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” Mîrzenco Iurii, cu menținerea încheierii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 februarie 2015 (vol. I, f.d.76-78).

Prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 septembrie 2015, au fost atrași în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, Asociația de Economii și Împrumut „Roșietici”, Asociația de Economii și Împrumut „Hăsnășenii Mari”, Asociația de Economii și Împrumut „Salcia Mare-Tătăraști”, Asociația de Economii și Împrumut „Cîrpești”, Asociația de Economii și Împrumut „Hirova”, Asociația de Economii și Împrumut „Zaicani Vechi”, Asociația de Economii și Împrumut „Podișorul”, Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva”, Asociația de Economii și Împrumut „Budăi” și Asociația de Economii și Împrumut „Cuconeștii Noi” (vol. I, f.d.143-145).

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat de avocatul Asociației de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” Mîrzenco Iurii, cu menținerea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2015.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond la data de 28 martie 2017 Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” au contestat-o cu recurs solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017 și a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, contrar art. 85 din Legea privind societățile pe acțiuni, președintele consiliului Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, care deținând și funcția de președinte al direcției executive, adică una și aceeași persoană, a fost interesat în efectuarea tranzacțiilor între două persoane juridice. Astfel este neclară concluzia instanței de apel că acțiunile au fost tranzacționate în beneficiul persoanei juridice și nu al persoanei fizice.

Instanța de apel a concluzionat că, efectuarea tranzacțiilor cu acțiunile Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” în lipsa comunicării tuturor acționarilor nu este ceva grav deoarece acestea au fost au fost vândute în cercul existenței de acționari. Însă, această concluzie este în contradicție directă cu art. 28 alin. (2) din Legea privind societățile pe acțiuni.

Indică recurenții că, instanța de fond și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume nu au fost aplicate normele de drept material care guvernează regulile și condițiile privind organizarea și încheierea tranzacțiilor de vânzare-cumpărare a valorilor mobiliare.

Mai menționează recurenții că, instanțele judecătorești au examinat valabilitatea actelor juridice fără ca acestea să fie anexate la materialele cauzei. La fel nu a fost verificată legalitatea contractelor prin prisma art. 24 din Legea cu privire la piața valorilor mobiliare nr. 199 din 18 noiembrie 1998.

Examinând recursul declarat de Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 09 februarie 2017 și a fost recepționată de către recurenți la data de 10 februarie 2017 (vol. II, f.d.122). Prin urmare instanța de recurs consideră că, recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 21 aprilie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererilor de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 18 mai 2017, Asociația de Economii și Împrumut „Microfin” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” ca fiind inadmisibilă.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2017, recursul declarat de Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” s-a considerat admisibil fiind transmis pentru a fi examinat în fond.

Astfel, în conformitate cu art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează despre necesitatea admiterii recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, din următoarele considerente.

Potrivit art. 445 alin. (1) lit. c¹) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, trimitând pricina spre rejudecare în prima instanță doar în cazul în care a constatat încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural specificate la art. 432 alin.(3) lit. d) și f). La solicitarea participanților la proces, instanța de recurs poate trimite pricina spre rejudecare în prima instanță în cazul prevăzut la art. 432 alin.(3) lit. b).

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art. 241 alin. (1) și alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. În motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

După cum urmează din actele cauzei, la 29 octombrie 2014, Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” au depus cere de chemare în judecată prin care au solicitat declararea nulă a contractelor de vânzare-cumpărare a valorilor mobiliare – acțiuni ale Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” care au fost cumpărate de către Asociația de Economii și Împrumut „Microfin”.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 373 din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate

în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Contrar acestor prevederi legale, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

Or, avocatul apelanților Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” Mîrzenco Iurii, solicitând anularea hotărârii primei instanțe în cererea de apel a invocat un șir de argumente, inclusiv și nerespectarea de către organul executiv al Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” a cerinței privind înștiințarea tuturor acționarilor despre ofertele privind vânzarea acțiunilor.

Însă, instanța de apel nu s-a expus pe marginea acestor argumente care sunt esențiale pentru justa soluționare a cauzei, în așa mod, fiind admisă o încălcare a dreptului apelanților Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” la un proces echitabil.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, la examinarea cauzei în ordine de apel și în instanța de fond nu a fost stabilit în ce mod organul executiv al Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” a respectat și a executat prevederile art. II, alin. (3) lit. a) și b) din Legea nr. 163 din 13 iulie 2007, potrivit cărora acționarul societății închise care dorește să-și vândă acțiunile este obligat să trimită organului executiv al societății o ofertă în scris cu indicarea condițiilor tranzacției propuse. Organul executiv este obligat să înștiințeze ceilalți acționari despre ofertă în termen de 3 zile de la data primirii ei. Dacă, în decurs de o lună de la data înștiințării despre oferta acționarului, alți acționari ai societății nu și-au exercitat dreptul de preemțiune asupra acțiunilor înstrăinate, acționarul este în drept să le vândă oricărei alte persoane la un preț nu mai mic decât cel propus acționarilor societății.

Prin urmare, la materialele cauzei lipsesc careva acte confirmative care ar demonstra înștiințarea celorlalți acționari și anume înștiințarea Asociației de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” despre oferta de vânzare a acțiunilor din partea Asociației de Economii și Împrumut „Roșietici”, Asociația de Economii și Împrumut „Hăsnășenii Mari”, Asociația de Economii și Împrumut „Salcia Mare-Tătăraști”, Asociația de Economii și Împrumut „Cîrpești”, Asociația de Economii și Împrumut „Hirova”, Asociația de Economii și Împrumut „Zaicani Vechi”, Asociația de Economii și Împrumut „Podișorul”, Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva”, Asociația de Economii și Împrumut „Budăi” și Asociația de Economii și Împrumut „Cuconeștii Noi”.

Plus la aceasta se menționează că, în rezultatul examinării tranzacțiilor înregistrate cu valorile mobiliare emise de Societatea pe Acțiuni „Corporația de

Finanțare Rurală”, prin scrisoarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 03-1826 din 15 mai 2014, s-a comunicat despre nerespectarea și încălcarea dreptului de preemțiune a acționarilor de către organul executiv al societății (vol. I, f.d. 132).

Însă, instanțele judecătorești ierarhic inferioare nu au dat o apreciere acestei scrisori și în temeiul art. 74 Cod de procedură civilă, nu a examinat întrebarea privind participarea în proces a autorității publice Comisia Națională a Pieței Financiare, pentru a depune concluzii asupra prezentei cauze în temeiul art. 231 din Codul de procedură civilă.

Totodată, instanța de recurs constată că, prezenta acțiune este izvorâtă din mai multe contracte de vânzare-cumpărare încheiate de către Asociația de Economii și Împrumut „Microfin” în calitate de cumpărător, toate având ca obiect acțiunile Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”. Însă, la materialele cauzei lipsesc contractele de vânzare-cumpărare a valorilor mobiliare a căror nulitate a fost invocată de reclamantii Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit”.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel au verificat legalitatea contractelor de vânzare-cumpărare fără ca acestea să fie administrate la materialele cauzei.

Or, potrivit protocolului operațiunilor pentru perioada 26 martie 2005 – 07 august 2014, tranzacțiile de vânzare-cumpărare a valorilor mobiliare au codul 106, ceea ce înseamnă că sunt înregistrate ca operațiuni de vânzare-cumpărare cu dreptul de preemțiune (vol. I, f.d.9).

Reieșind din cele menționate, luate în ansamblu, se atestă o necercetare a fondului cauzei și, în așa mod, fiind admisă o încălcare a dreptului apelanți/reclamantii Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” la un proces echitabil.

Instanța de recurs reiterează că dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivată. Astfel, instanțele judecătorești naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, iar toate întrebările care sunt importante pentru rezultatul procesului necesită un răspuns special în decizie.

În asemenea circumstanțe și deoarece această eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a admite recursul, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c¹) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017 și hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația de Economii și Împrumut „Cașunca” și Asociația de Economii și Împrumut „Chetrocredit” împotriva Asociației de Economii și Împrumut „Microfin”, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, Asociația de Economii și Împrumut „Roșietici”, Asociația de Economii și Împrumut „Hăsnășenii Mari”, Asociația de Economii și Împrumut „Salcia Mare-Tătăraști”, Asociația de Economii și Împrumut „Cîrpești”, Asociația de Economii și Împrumut „Hirova”, Asociația de Economii și Împrumut „Zaicani Vechi”, Asociația de Economii și Împrumut „Podișorul”, Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva”, Asociația de Economii și Împrumut „Budăi”, Asociația de Economii și Împrumut „Cuconeștii Noi”, privind declararea nulității absolute a actelor juridice, cu trimiterea cauzei la rejudecare în Judecătoria Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Svetlana Filincova

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Nicolae Craiu